

Valitus, jonka Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV ja Rikam Holding SA ovat tehneet 28.11.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-247/16, Trasta Komerbanka ym. v. EKP, 12.9.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-669/17 P)

(2018/C 042/11)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Valittajat: Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV ja Rikam Holding SA (edustajat: O.H. Behrends, L. Feddern ja M. Kirchner, Rechtsanwälte)

Muu osapuoli: Euroopan keskuspankki

Vaatimukset

Valittajat vaativat unionin tuomioistuinta

- kumoamaan määräysosan 1 kohdan, jossa unionin yleinen tuomioistuin määrää, että lausunnon antaminen Trasta Komerbanka AS:n (TKB) kumoamiskanteesta raukeaa
- toteamaan, että TKB:n kumoamiskanne ei ole vailla kohdetta
- toteamaan, että kumoamiskanne voidaan ottaa tutkittavaksi
- palauttamaan asian unionin yleiselle tuomioistuimelle, jotta se ratkaisee kumoamiskanteen
- velvoittamaan Euroopan keskuspankin (EKP) korvaamaan valittajien oikeudenkäyntikulut ja valituksesta aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat väittävät ensimmäisessä valitusperusteessa, että unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti katsonut, että TKB:n kanneoikeus kuuluu selvitysmiehelle. Valittajat väittävät, että tämä näkemys on ristiriidassa SEUT 263 artiklan ja tehokkaan oikeussuojan takaamisen sekä siihen liittyvien useiden periaatteiden kanssa.

Valittajat väittävät toisessa valitusperusteessa, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt virheen katsoessaan, että osakkeenomistajien kanteella pyrittiin korvaamaan osakkeenomistajien mahdollisuus puolustaa TKB:n toimilupaa TKB:n itsensä nostamalla kanteella.

Valittajat vetoavat kolmannessa valitusperusteessa lisäksi useisiin muihin asiavirheisiin, muun muassa laiminlyöntiin soveltaa *nemo auditor -periaatetta* (kukaan ei voi vedota omaan lainvastaiseen menettelyynsä), kun otetaan huomioon, että EKP on puuttunut TKB:n kanneoikeuteen.

Valittajat väittävät neljännessä valitusperusteessa, että unionin yleinen tuomioistuin on laiminlyönyt ottaa huomioon vaatimukset (myös muutovaatimukset), joiden nojalla on mahdollista pätevästi peruuttaa TKB:n alun perin antama valtuutus.

Valittajat väittävät viidennessä valitusperusteessa, että unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti soveltanut työjärjestyksen 51 artiklan 1 kohtaa eikä 131 artiklaa, sekä viittaavat useisiin muihin menettelyllisiin virheisiin.

Valitus, jonka Helleenien tasavalta on tehnyt 20.11.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-327/15, Kreikka v. komissio, 19.9.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-670/17 P)

(2018/C 042/12)

Oikeudenkäyntikieli: *kreikka*

Asianosaiset

Valittaja: Helleenien tasavalta (asiamies: G. Kanellopoulos, I. Pachi ja A. Vasilopoulou)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että valitus otetaan tutkittavaksi, että unionin yleisen tuomioistuimen 19.9.2017 asiassa T-327/17 antama tuomio kumotaan, että Helleenien tasavallan 2.6.2015 nostama kanne hyväksytään ja että 25.3.2015 tehty komission täytäntöönpanopäätös C(2015) 1936 final rahoitusoiden soveltamisesta EMOTR:n ohjausosaston tukeen, jota on myönnetty toimenpideohjelmalle CCI 2000GR061PO021 (Kreikka – Tavoite 1 – Maaseudun rakenneuudistus) kumotaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää muutoksenhakunsa tueksi viiteen valitusperusteeseen.

Ensimmäisessä valitusperusteessa valittaja väittää, että asetusta (EY) N:o 1083/2006,⁽¹⁾ asetusta (EU) N:o 1303/2013⁽²⁾ ja asetusta (EY) N:o 1290/2005⁽³⁾ on tulkittu ja sovellettu väärin ja että asetuksen (EY) N:o 1260/1999⁽⁴⁾ säännösten EMOTR:n ohjausosastoon 1.1.2007 jälkeen tehdyssä soveltamisessa on tapahtunut oikeudellinen virhe – Valituksenalainen tuomio on perusteltu riittämättömästi ja virheellisesti.

Toisen valitusperusteen mukaan asetuksen (EY) N:o 1260/1999 39 artiklaa on tulkittu ja sovellettu väärin – Riittämättömät ja ristiriitaiset perustelut.

Kolmannessa valitusperusteessa väitetään, että asetuksen (EU) N:o 1303/2013 144 ja 145 artiklan säännöksiä – jotka valituksenalaisessa tuomiossa katsottiin sovellettaviksi menettelysäännöksiksi – on tulkittu väärin ja sovellettu epäasianmukaisesti ja valikoivasti ja ettei valituksenalaisessa tuomiossa sovellettu asetuksen (EU) 1306/2013⁽⁵⁾ 52 artiklan 4 kohdan c alakohdassa, jolla rajoitetaan komission toimivaltaa tässä asiassa ratione temporis, säädettyjä menettelyllisiä takeita – Valituksenalainen tuomio on perusteltu ristiriitaisesti ja riittämättömästi.

Neljäs valitusperuste liittyy oikeusvarmuutta ja luottamuksensuojaa koskeviin periaatteisiin tilanteessa, jossa jäsenvaltio toimii vilpittömässä yhteistyössä komission kanssa, kun tämä – yhdeksän kuukautta myöhässä – arvioi niitä seurauksia, joita hankkeen täytäntöönpanoa koskevan lopullisen kertomuksen hyväksymisestä aiheutuisi, ja jossa rahoituskorjaukseen liittyvä menettely aloitettiin myöhässä, ja näin rikottiin komission velvollisuutta selvittää ja suorittaa lopullinen maksu kohtuullisessa ajassa yrityksiin liittyvissä ohjelmissa.

Viidennen valitusperusteen mukaan valituksenalaisessa tuomiossa esitetyt perustelut olivat täysin riittämättömiä siltä osin kuin niillä hylättiin Helleenien tasavallan väitteet, jotka koskivat moninkertaisen ja siis suhteettoman rahoituskorjauksen määräämistä.

⁽¹⁾ Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1260/1999 kumoamisesta 11.6.2006 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1083/2006 (EUVL 2006, L 210, s. 25).

⁽²⁾ Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta 17.12.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013 (EUVL 2013, L 347, s. 320).

⁽³⁾ Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21.6.2005 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1290/2005 (EUVL 2005, L 209, s. 1).

⁽⁴⁾ Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21.6.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1260/1999 (EYVL 1999, L 161, s. 1).

⁽⁵⁾ Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta 17.12.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1306/2013 (EUVL 2013, L 347, s. 549).